

Ο Ιταλός αξιωματικός, το λαδάκι, οι μεσάζοντες και το σκουριασμένο ρολόι - Μια διδακτική ιστορία

✘ Κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου και συγκεκριμένα κατά την ιταλική κατοχή, σε κάποιο νησί του Ιονίου η ομάδα κατοχής των Ιταλών είχε επιτάξει το δημαρχείο, που βρισκόταν στην κεντρική πλατεία του νησιού και το είχε μετατρέψει σε αρχηγείο της. Ο επικεφαλής της ομάδας κατοχής, Ιταλός αξιωματικός είχε θρονιαστεί στο γραφείο του δημάρχου και από το παράθυρό του απολάμβανε τη θέα προς την πλατεία του νησιού. Στο κέντρο της πλατείας υπήρχε μια όμορφη εκκλησία και δίπλα ακριβώς ένα πανύψηλο καμπαναριό με ένα περίτεχνο ρολόι στη μέση. Μάταια περίμενε ο Ιταλός αξιωματικός να το ακούσει να χτυπάει γιατί το ρολόι αυτό είχε εδώ και καιρό σταματήσει λόγω βλάβης.

Ο Ιταλός αισθάνθηκε χρέος του να αποκαταστήσει τη βλάβη και έτσι φρόντισε και έμαθε από τον δήμαρχο του νησιού ότι το ρολόι είχε σταματήσει γιατί δεν υπήρχε λάδι για να λαδώσουν τα γρανάζια του. Τότε ο αξιωματικός χωρίς δεύτερη σκέψη πρόσφερε στον δήμαρχο έναν τενεκέ 12 λίτρων, παρθένο ιταλικό ελαιόλαδο, έτσι ώστε να λαδωθούν τα γρανάζια και να δει και πάλι το ρολόι να δουλεύει και πάλι, και να ακούσει την καμπάνα να χτυπάει ρυθμικά την ώρα ...

Ο δήμαρχος πήρε το λάδι και το ίδιο βράδυ κάλεσε στο σπίτι του τον ταμία του δημοτικού συμβουλίου και του έδωσε μία νταμιτζάνα με 6 λίτρα παρθένο ιταλικό ελαιόλαδο, λέγοντάς του ότι ο Ιταλός αξιωματικός ενδιαφέρεται να δει το ρολόι να δουλεύει και πάλι και πως θα έπρεπε γρήγορα να φτάσει το λάδι στα χέρια του συντηρητή του ρολογιού. Την άλλη μέρα το πρωί ο ταμίας πήγε στην κεντρική εκκλησία του νησιού να βρει τον παπά. Στα χέρια του κρατούσε ένα μπουκάλι με 3 λίτρα παρθένο ιταλικό ελαιόλαδο. Είπε στον παπά πως ως υπεύθυνος της εκκλησίας, άρα και του ρολογιού, ήταν δική του υπόθεση να φροντίσει ώστε το λάδι να φτάσει στα χέρια του συντηρητή του ρολογιού, με σκοπό να λαδωθούν τα γρανάζια του και να αρχίσει και πάλι να δουλεύει, όπως δηλαδή επιθυμούσε να γίνει ο Ιταλός αξιωματικός.

Ο παπάς πήρε το λάδι και το ίδιο μεσημέρι φώναξε τον νεωκόρο στο γραφείο του. Του εξήγησε την επιθυμία του Ιταλού αξιωματικού να δει το ρολόι να δουλεύει και του είπε πως γι' αυτό το λόγο προσφέρει 1 λίτρο παρθένο ιταλικό ελαιόλαδο. Τον παρακάλεσε αν θα μπορούσε να πάει το λάδι αυτό στον συντηρητή του ρολογιού και να του πει να πιάσει αμέσως δουλειά και να αρχίσει να λαδώνει το ρολόι. Ο νεωκόρος έφυγε αμέσως για να εκτελέσει την εντολή του παπά. Μετά από λίγη ώρα χτυπούσε την πόρτα του συντηρητή του ρολογιού και αφού του εξιστόρησε τα όσα είχαν συμβεί του έδωσε ένα μπουκαλάκι με 200 γραμμάρια παρθένο ιταλικό ελαιόλαδο και του ζήτησε να ξεκινήσει το συντομότερο δυνατό να λαδώνει το ρολόι για να μην δυσαρεστηθεί ο Ιταλός αξιωματικός.

Ο συντηρητής του ρολογιού, όταν έμεινε μόνος, κοίταξε με δέος το πολύτιμο περιεχόμενο του μικρού μπουκαλιού. Σκέφτηκε πόσο νόστιμες θα έκανε τις λαχανίδες που επί μήνες έτρωγε αυτός και η οικογένειά του. Πόσο καλό θα έκανε στο παιδιά του λίγο λάδι που τους έχει ξεραθεί ο οισοφάγος από την μπομπότα! Την ίδια όμως στιγμή σκέφτηκε με τρόμο την αντίδραση του Ιταλού αξιωματικού αν δεν έκανε αυτό που τον είχε προστάξει μέσω του νεωκόρου, μιας και τους υπόλοιπους κρίκους αυτής της αλυσίδας τους αγνοούσε! Το ίδιο απόγευμα το ρολόι χτύπησε και πάλι μετά από πολύ καιρό, έξι φορές. Στην αρχή οι νησιώτες νόμισαν πως κάποιος είχε πεθάνει και σταυροκοπήθηκαν λέγοντας «ζωή σε λόγου μας». Αργότερα όμως, έμαθαν από τον παπά της εκκλησίας που τους μάζεψε για τον εσπερινό ότι ο καλός Ιταλός αξιωματικός είχε προσφέρει παρθένο ιταλικό ελαιόλαδο για να βάλει σε λειτουργία το ρολόι τους και πως γι' αυτό και μόνο θα έπρεπε να αισθάνονται μεγάλη ευγνωμοσύνη που ο Κύριος, αν και περνάνε δύσκολες στιγμές στη μέση ενός φριχτού πολέμου τους έστειλε αυτόν τον μεγαλόψυχο Ιταλό.

Φυσικά το ρολόι στην κεντρική πλατεία του νησιού σταμάτησε να δουλεύει μετά από μία εβδομάδα και ο Ιταλός αξιωματικός έστησε στον τοίχο του καμπαναριού τον Έλληνα συντηρητή και τον εκτέλεσε ένα πρωί, παρουσία του δημάρχου, του ταμιά, του παπά του νεωκόρου και των υπολοίπων κατοίκων του νησιού για παραδειγματισμό...

Σας θυμίζει κάτι η ιστορία αυτή;

Μα φυσικά...

Ο δήμαρχος, ο ταμίας, ο παπάς, ο νεωκόρος είναι εκείνοι από τους οποίους χάθηκαν τα χρήματα, όλα αυτά τα χρόνια. Και συνεχίζουμε να στερούμε το «λάδι»

από τα γρανάζια της μηχανής. Δυστυχώς και σήμερα είμαστε «υπό κατοχή» και το θύμα, ο συντηρητής του ρολογιού,...είμαστε εμείς!

Πηγή: grizosgatos.blogspot.com